

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1975 - ΑΘΗΝΑ
e-mail: ellinoethiopic@gmail.com
<http://www.ausgreeknet.net/kondasas1.htm>
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Τ.Θ. 3561, 102 10 ΑΘΗΝΑ

Κοντά σας

τα Ελληνο-Αιθιοπικά

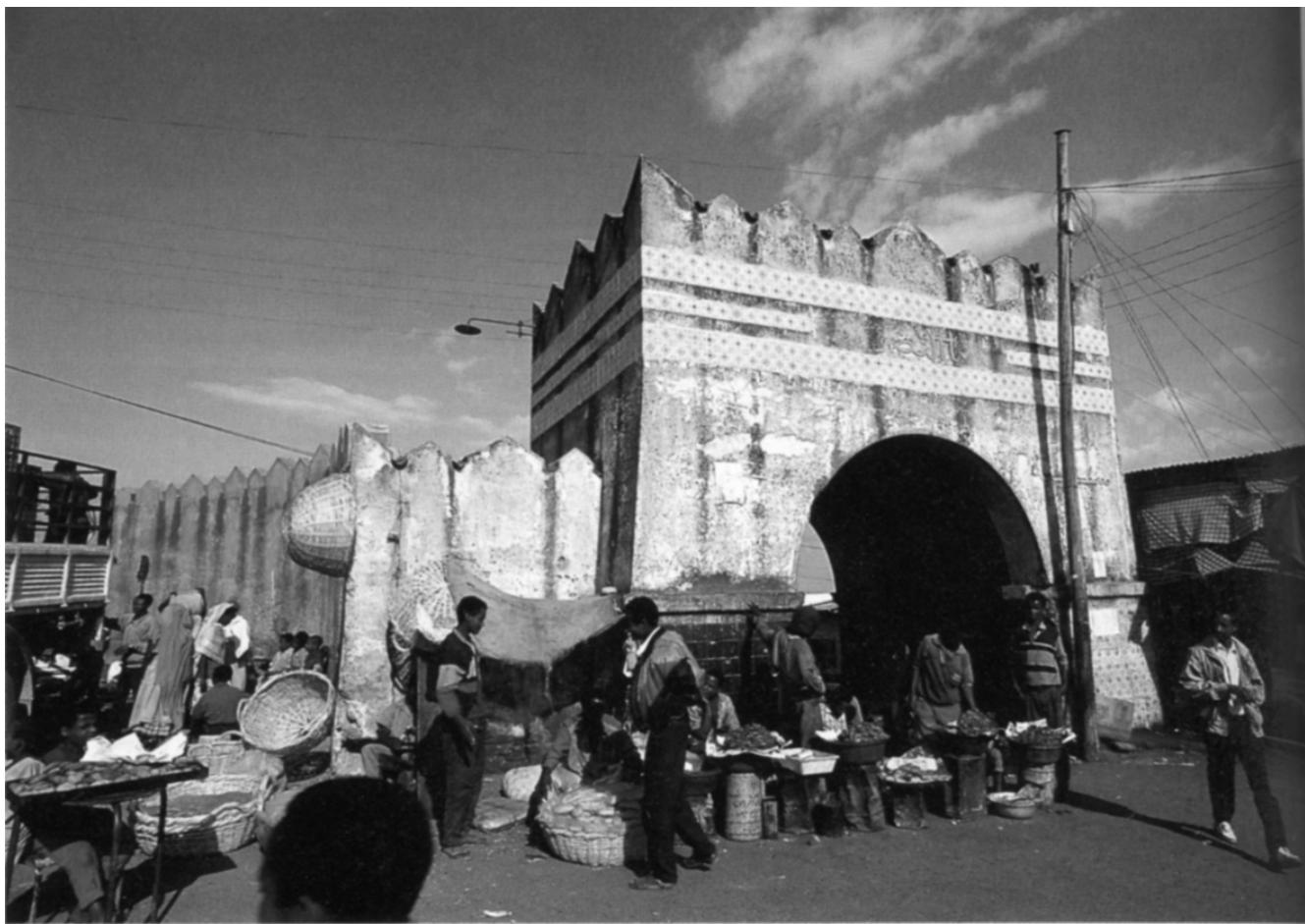
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ - ΕΤΟΣ 23^ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 103
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ: ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2014

Ιδιοκτήτης:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑΣ

- ◆ Εκδότης: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡ. ΒΟΖΙΚΗΣ
- ◆ Έδρα: ΛΕΣΒΟΥ 14, ΑΝΩ ΗΑΙΟΥΠΟΛΗ
- ◆ Υπεύθυνος Σύνταξης: Ν. ΧΡ. ΒΟΖΙΚΗΣ
- ◆ Σελιδοποίηση: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΝΔΡΙΚΟΥ
- ◆ Υπεύθυνος τυπογραφείου: ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΔΡΙΚΟΥ

HARRAR – ΤΟ ΙΕΡΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΩΝ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΩΝ

Η εντυπωσιακή πύλη Shoa, μία από τις επτά εισόδους στο τείχος που περιβάλλει την πόλη του Χάραρ

Στο προηγούμενο τεύχος του «Κοντά σας» αναφέρθηκα στην Ιερή Πόλη των Αιθιόπων Χριστιανών, τη Lalibela. Αυτή τη φορά σειρά έχει το Harrar, που από την παλαιά εποχή μέχρι και σήμερα είναι ένα από τα 4 πιο σημαντικά κέντρα προσκυνήματος των Μουσουλμάνων πιστών.

Το Harrar είναι η πρωτεύουσα της πρώην επαρχίας Harrargue, που συνορεύει ανατολικά και νότια με τη Σομαλία, βρίσκεται στα νότια της οροσειράς Chercher σε υψόμετρο 1856 μέτρων κι έχει το καλύτερο κλίμα της Αιθιοπίας.

Επί σειρά αιώνων και μέχρι το 1850, το Harrar εθεωρείτο το σημαντικότερο εμπορικό κέντρο της

Αιθιοπίας. Ήταν το σταυροδρόμι μεταξύ Αφρικής, Ινδίας και Μέσης Ανατολής. Ο Χριστιανισμός, που εξαπλώθηκε στη χώρα τον 4^ο αιώνα, δεν κατάφερε να διεισδύσει στη συγκεκριμένη περιοχή. Αντιθέτως, το Harrar αποτέλεσε το σημείο εισροής των Μουσουλμάνων, από την αντί-περα όχθη της Ερυθράς Θάλασσας και από τις ερήμους της βορείου Αφρικής, στο Κέρας της Αφρικής.

(Συνέχεια του αφιερώματος στο Harrar στις σελίδες 4-5)

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

...Η Αιθιοπίδα ζωγράφος Julie Mehretu θεωρείται σήμερα, στο χρονιαστήριο της τέχνης, μια από τις 10 εν ζωή πιο 'ακριβές' γυναίκες καλλιτέχνιδες. Το έργο της με τον τίτλο *Renegade Excavation*, πουλήθηκε κατά τη διάρκεια δημοπρασίας, που έγινε στη Νέα Υόρκη (2013), από τον οίκο Christie's, έναντι του ποσού των 4.6 εκατομμυρίων δολαρίων. Γεννήθηκε στην Αιθιοπία και σήμερα ζει και εργάζεται στις Η.Π.Α.

...Η Αιθιοπία έλαβε την πρώτη αξιολόγηση πιστοληπτικής ικανότητας, από κορυφαίους διεθνείς οίκους. Είναι μια κίνηση που της ανοίγει το δρόμο, να βγει στις διεθνείς αγορές κεφαλαίου, με εκδόσεις κρατικών ομολόγων. Η Moody's την αξιολόγησε με B1, ενώ οι Standard & Poor's και Fitch, μια βαθμίδα χαμηλότερα, στο B. Σήμερα, θεωρείται από τους επενδυτές μια από τις ταχύτερα αναπτυσσόμενες οικονομίες του κόσμου.

...Οι ΗΠΑ και το Τζιμπούτι συμφώνησαν για 10ετή παραμονή των Αμερικανικών στρατευμάτων στο Τζιμπούτι. Η συμφωνία προβλέπει την καταβολή 63 εκατομμυρίων δολαρίων επηρίως από τις ΗΠΑ. Τα Αμερικανικά στρατεύματα χρησιμοποιούν το στρατόπεδο Λεμονιέ, που ήταν στο παρελθόν βάση του Γαλλικού στρατού (Λεγεώνα των ξένων). Είναι η μοναδική Αμερικανική στρατιωτική βάση στην υποσαχάρια Αφρική.

...Ο Τόμι Γκομπένα είναι ο Αιθίοπας μπασίστας, των Gogol Bordello. Πρόκειται για το πιο αντιπροσωπευτικό gipsy-punk γκρουπ στον κόσμο. Τα οκτώ μέλη του γκρουπ, προέρχονται από εππάδια διαφορετικές χώρες: Αιθιοπία, Ουκρανία, Ρωσία, Λευκορωσία, Κίνα, Ισημερινός και ΗΠΑ. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αντίς Αμπέμπα και στα δεκαέξι του μετακόμισε με τους γονείς του στην Ουάσινγκτον. Έγινε μέλος των Gogol Bordello το 2006, μέσω μιας αγγελίας του γκρουπ, που έψαχνε για «μπασίστα που να έχει γνώσεις και εμπειρία πολυπολιτισμικής μουσικής».

...Η πλατεία Meskel της Αντίς Αμπέμπας αποτελεί ένα σπουδαίο νευραλγικό κόμβο της πρωτεύουσας. Και όμως εκεί δεν υπάρχουν φανάρια στις διασταυρώσεις, ούτε καν διαγράμμιση στο οδόστρωμα. Το αποτέλεσμα είναι να υπάρχει άναρχη κυκλοφορία των οχημάτων και οι πεζοί να διασχίζουν τις διασταυρώσεις με δική τους ευθύνη. Τα οχήματα κινούνται στο απόλυτο χάος. Παρ' όλα αυτά, δεν σημειώνονται ατυχήματα. Πραγματικά, εντυπωσιάζει η οδική συμπεριφορά των «πρωταγωνιστών» του βίντεο, που μπορείτε να το δείτε, στην παρακάτω διεύθυνση: <https://www.youtube.com/Meskel Square/ Addis Abeba>

S.E.B.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΠΑΙΔΙΑ

...Ο Γιάννης Στουραΐτης από την Αντίς Αμπέμπα, έλαβε μέρος στις πρόσφατες Περιφερειακές Εκλογές του Νότιου Αιγαίου και τον τίμησαν με την ψήφο τους 1.287 άτομα. Είναι γιος του Κωνσταντίνου Στουραΐτη και της Χριστίνας Κυριάκου. Τελικά κατέλαβε την 3η θέση στο ψηφοδέλτιο της παράταξης του, χωρίς να μπορέσει να εκλεγεί. Διατηρεί τη θέση του Διευθυντή του Γαστρεντερολογικού Τμήματος και του Ενδοσκοπικού Εργαστηρίου, του Γενικού Νοσοκομείου Ρόδου. Έχει λάβει μέρος σε 120 Ελληνικά και Διεθνή Συνέδρια, όπου ανακοίνωσε 86 επιστημονικές εργασίες. Είναι απόφοιτος της Ιατρικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστήμιου Θεσσαλονίκης.

...Ο Γιώργος Φίλης είναι ο νέος Φιλόλογος καθηγητής του Ελληνικού Γυμνασίου – Λυκείου της Αντίς Αμπέμπας. Είναι γιος του Δαμιανού και της Κάσσετς Φίλη, από τη Νίρε Ντάουα. Γεννήθηκε στην Ελλάδα και άρχισε την επαγγελματική του σταδιοδρομία, από τη χώρα όπου γεννηθήκαν οι γονείς του. Είναι απόφοιτος της Φιλοσοφικής Σχολής του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

...Η Καρδιολόγος-Ηλεκτροφυσιολόγος Νικολίτσα Αγγελοπούλου, κατά την διάρκεια της εθελοντικής της εξέτασης άρρωστων παιδιών στην Αντίς Αμπέμπα, ανακάλυψε σε ένα φιλανθρωπικό ίδρυμα, ένα παιδί που έπιασχε από σοβαρή καρδιοπάθεια. Η Γιατρός οργάνωσε αμέσως μια 'επιχείρηση σωτηρίας' για να χειρουργηθεί το παιδί, από την ομάδα του Παιδοκαρδιοχειρουργού, Δρ Γιώργου Σαρρή. Χάρη στην εθελοντική προσφορά των πέντε Ελλήνων γιατρών και ενός εθελοντή γιατρού από την Αιθιοπία, το 5χρονο αγοράκι σώθηκε. Η εγχείριση έγινε στην Αθήνα, τα έξι διά του μικρού Μοάζ και της συνοδείας του κάλυψε ένας δικός μας άνθρωπος, ο Παναγιώτης Ασημακόπουλος, που ζει και εργάζεται στην Αιθιοπία.

...Η Αθηνά Μαραβέγια παρουσίασε το νέο της βιβλίο, με τον τίτλο 'Τρεις ημέρες..... Μια ζωή'. Πρόκειται για ένα βιβλίο, που στις τέσσερις λέξεις του τίτλου του αποκαλύπτει την ιστορία του, την αλληγορία του, την αλήθεια του εν τέλει. Τα έσοδα από την εκδήλωση, που έγινε στο θέατρο ELIART, δόθηκαν στον εθελοντικό οργανισμό για τα παιδιά 'Το Χαρόγελο του Παιδιού'. Το βιβλίο βρίσκεται σε ηλεκτρονική μορφή, μπορείτε να το βρείτε και να το διαβάσετε, στην παρακάτω διεύθυνση: <http://wp.me/p3dOul-N8>

...Ο Ρωσσέτος Λούζης, με την ιδιότητα του πρόσδρου της Χορωδίας Αργοστολίου, έλαβε μέρος στο 19^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Χορωδιών, που έγινε στην Τρίπολη. Ήταν εισηγητής θέματος και του δόθηκε η δυνατότητα, να προεδρεύσει στην απογευματινή συνεδρίαση. Το συνέδριο αποφάσισε τη διεξαγωγή του επόμενου, 20^ο Πανελλήνιου Συνεδρίου, στο Αργοστόλι και του ανέθεσε μάλιστα την ευθύνη της οργάνωσης του.

...Η Μαίρη Μεταξά - Παξινού, προσέφερε στον Σύλλογο μας, το βιβλίο της, με τον τίτλο 'Στην Αιθιοπία με Αγάπη'. Είναι ένα εφηβικό ταξιδιωτικό περιπτετειώδες μυθιστόρημα για το Κέρας της Αφρικής και συγχρόνως μια γνωριμία με τη μυθολογία, τις ιστορικές πόλεις της Αιθιοπίας, τις ακτές της Ερυθραίας και τα περάσματα από το φημισμένο ηφαιστειακό ρήγμα. Το βιβλίο βρίσκεται σε ηλεκτρονική μορφή και δημοσιεύθηκε στη σελίδα μας, στο Facebook. Κάθε Κυριακή, είχαμε σε συνέχειες ένα κεφάλαιο από αυτό. Όσοι ενδιαφέρονται να το διαβάσουν, μπορούν να το βρουν στην παρακάτω διεύθυνση: <http://www.xereteoti.com / ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΜΑΣ / ΣΤΗΝ ΑΙΘΙΟΠΙΑ ΜΕ ΑΓΑΠΗ>

S.E.B

Χριστόφορος Παπαχαραλάμπους

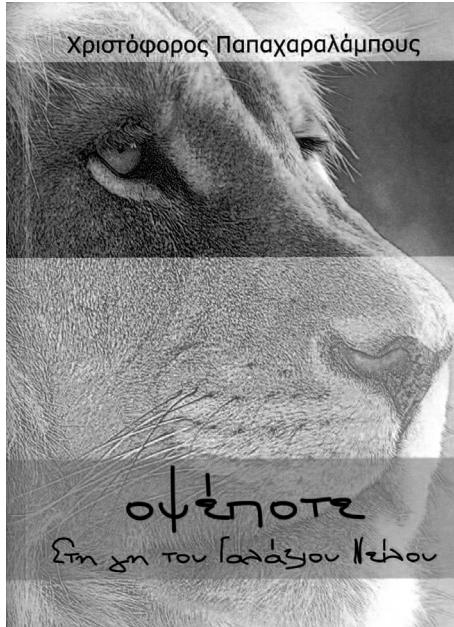
«Οψέποτε, στη Γη του Γαλάζιου Νείλου» (Αθήνα 2014, σελ. 374)

Πριν από λίγους μήνες, κυκλοφόρησε το βιβλίο του Χριστόφορου Παπαχαραλάμπους «Οψέποτε, στη Γη του Γαλάζιου Νείλου». Αν και ο ίδιος ο συγγραφέας δηλώνει ότι το βιβλίο είναι προϊόν μυθοπλασίας, κατά την άποψή μου δεν είναι μυθιστόρημα. Πολλά από τα πρόσωπα που αναφέρει είναι γνωστά (έστω και αν, στις περισσότερες περιπτώσεις, χρησιμοποιεί ψευδώνυμα), όπως επίσης γνωστά είναι και ορισμένα περιστατικά, π.χ. η πυρκαγιά του Ελληνικού σχολείου της Ντιρεντάουας. Θα λέγαμε λοιπόν ότι πρόκειται για ένα παιχνίδι ανάμεσα στις αναμνήσεις και την ονειροπόληση, μία αφήγηση γεγονότων από τα οποία άλλα συνέβησαν και άλλα θα μπορούσαν να είχαν συμβεί. Είναι όμως όλα τόσο στέρεα κτισμένα πάνω σε ένα αυτοβιογραφικό υπόβαθρο, ώστε να μην μπορεί κανείς να είναι βέβαιος για το πού σταματάει η πραγματικότητα και δίνει πλέον τη θέση της στη φαντασία του συγγραφέα.

Μετά από μία έξυπνη εισαγωγή «Σαν Πρόλογο», ο Άκης (όπως τον ξέρουμε οι παλιοί του Ελληνικού Σχολείου της Αντίς Αμπέμπας) μας διηγείται διάφορα περιστατικά από την παιδική του ηλικία, τη δεκαετία του '50, πρώτα στην Αιθιοπία και μετά στην Ελλάδα, στην Αθήνα και στην Κρήτη. Το μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου αφορά την Αιθιοπία και ιδιαίτερα τη Δυτική Αιθιοπία. Στο φόντο βρίσκεται ο Γαλάζιος Νείλος, άλλο ένα καμάρι της Αιθιοπίας, ο σπουδαιότερος ποταμός της Αφρικής από ιστορική άποψη, αφού χωρίς αυτόν η αρχαία Αίγυπτος δεν θα ήταν η χώρα με τη δύναμη, το μεγαλείο και τον πολιτισμό που θαυμάζουμε.

Ένα από τα στοιχεία που κάνουν αυτό το βιβλίο σημαντικό, είναι ότι μας θυμίζει πως ο Ελληνισμός της Αιθιοπίας βρισκόταν σχεδόν παντού, δεν περιοριζόταν στις κοινότητες της Αντίς Αμπέμπας, Ντιρεντάουας, Ασμάρας και Ντεμπι Ντόλο. Μερικές οικογένειες, η έστω μερικά άτομα, θα συναντούσε κανείς στη Τζίμα, στο Γκόρε, στο Ντεσιέ, και σε χωριά, την ύπαρξη των οποίων ελάχιστοι γνωρίζουν, όπως το Μάτου, τη Νόπα, το Μπούρε ... Και οι Έλληνες αυτοί, εγκατεστημένοι σε απόμακρα και δυσπρόσιτα μέρη (ας φανταστούμε σε τι κατάσταση βρίσκονταν οι δρόμοι – όπου υπήρχαν – πριν από 60 ή 100 χρόνια), ήσαν πρωτοπόροι και συνήθως πρωταγωνιστές στο εμπόριο, κυρίως του καφέ αλλά και των άλλων προϊόντων της Αιθιοπίας. Η αναφορά του συγγραφέα στις επαγγελματικές δραστηριότητες του πατέρα του αρκεί για να μας θυμίσει και αυτό το γεγονός, για το οποίο οι Έλληνες της Αιθιοπίας δικαιούνται να είναι υπερήφανοι. (Δυστυχώς, είναι και αυτό ένα από τα κομμάτια της Ιστορίας του Ελληνισμού που ξεχνιούνται όσο περνάει ο καιρός. Πόσοι θα το θυμούνται σε λίγα χρόνια;)

Τα περιστατικά που περιγράφονται στο βιβλίο είναι συναρπαστικά. Κυριαρχεί ο Τεκούρ Σεϊτάν, το φοβερό λιοντάρι που ξεκίνησε σαν αξιολάτρευτο κατοικίδιο ζωάκι,

εξελίχθηκε σε επικίνδυνο φονιά και κατέληξε ... (θα το διαβάσετε στο βιβλίο). Τα τετ-α-τετ του συγγραφέα με τη λεοπάρδαλη, και του Ιταλού φορτηγατζή, όπως και του «ζαμπάνια», με τον Τεκούρ Σεϊτάν, η επιδρομή των Σιαφού – των κακών μυρμηγκιών – που θυμίζει ταινία θρίλερ υψηλών προδιαγραφών, η «λιθοβροχή», η δοκιμασία της διανυκτερευσης του συγγραφέα στην κουφάλα του δένδρου μαζί με τον μικρό αδελφό του, η διάσωση μιας καλλονής από τους λεπρούς, στους οποίους την είχαν πουλήσει οι δουλέμποροι, και άλλα εύθυμα ή παράξενα συμβάντα, συνθέτουν ένα γοητευτικό αφήγημα, χάρη και στον εξαιρετικά ζωντανό τρόπο με τον οποίο μας τα παρουσιάζει ο συγγραφέας. Αυτά στο Μάτου. Μετά, ο συγγραφέας κάνει ένα σύντομο σταθμό στην Αντίς Αμπέμπα και με τη «λιτορίνα» μας πηγαίνει, μαζί με τον αδελφό του, στη

Ντιρεντάουα, στην οποία αφιερώνει το τελευταίο μέρος του βιβλίου που αφορά την Αιθιοπία. Το κεφάλαιο της Ντιρεντάουας κλείνει με την πυρκαγιά του Ελληνικού σχολείου τα Χριστούγεννα του 1954, για την οποία, εγώ τουλάχιστον, μένω με την απορία: είχε πράγματι κάποιο ρόλο ο Άκης σ' αυτήν;

Στο κεφάλαιο για τη Ντιρεντάουα, ο Άκης βρίσκει την ευκαιρία να εκδηλώσει όλη την αγάπη και το θαυμασμό του για τη γιαγιά του Καλυψώ, όπως όλο το βιβλίο του φανερώνει την αγάπη του για τη μητέρα του και την τρυφερότητα που αισθάνεται γι' αυτήν. Τέλος, ο σεβασμός με τον οποίο αναφέρεται στην άλλη του γιαγιά, την Ταϊτού, την οποία δεν είχε την ευκαιρία να γνωρίσει καλά, στον παππού του, παρά τον φόβο που ενέπνεε σε δύο γενιές απογόνων του, και στον πατέρα του, μας δίνει την εικόνα του ώριμου ανθρώπου που ήξερε να εκτιμήσει τη σωστή βάση, από την οποία ξεκίνησε τη ζωή του.

Άφησα για το τέλος το σχόλιό μου για ένα από τα δυνατότερα στοιχεία του βιβλίου: την αφήγηση. Τα γεγονότα που περιγράφονται είναι πρωτότυπα και ενδιαφέροντα, ελκύουν τον αναγνώστη. Ο τρόπος όμως που τα αφηγείται ο συγγραφέας τα κάνει συναρπαστικά, σε κάνει να μην μπορείς να αφήσεις από τα χέρια του το βιβλίο, τουλάχιστον έως ότου ολοκληρωθεί η αφήγηση άλλης μιας «περιπέτειας». Ο τρόπος που γράφει ο Χριστόφορος Παπαχαραλάμπους είναι καταπληκτικός: συνδυάζει καθαρή σκέψη, απλότητα, αμεσότητα, ζωντάνια και χιούμορ – χιούμορ συχνά διανθισμένο με αυτοσαρκασμό, στοιχείο που ανεβάζει ακόμα πιο ψηλά την ποιότητά του. Με μία φράση, θα έλεγα ότι κέρδισα και χάρηκα που διάβασα αυτό το βιβλίο, το απήλαυσα, και πιστεύω ότι θα το απολαύσετε και εσείς.

Η παρουσίαση του βιβλίου έγινε στις 5 Ιουνίου, στο βιβλιοπωλείο «Ευριπίδης», στο Χαλάνδρι. Είχε μεγάλη επιτυχία, αν κρίνει κανείς τόσο από τη μεγάλη παρουσία του κόσμου όσο και από το γεγονός ότι πουλήθηκαν όλα τα αντίτυπα που διέθετε το βιβλιοπωλείο.

Νικόλαος Χρ. Βοζίκης

HARRAR – ΤΟ ΙΕΡΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΩΝ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΩΝ

(Συνέχεια από την 1η σελ.)

Το 1520 ο **Abu Bakr**, ο Εμίρης του γειτονικού Dakar, επέλεξε την περιοχή του Harrar, για να εγκαταστήσει την πρωτεύουσα του Εμιράτου του.

Πέντε χρόνια αργότερα ο Abu Bakr εκτοπίστηκε και την εξουσία ανέλαβε ο θρυλικός για την πόλη και φανατικός Μουσουλμάνος **Imam Ahmed Ibn Ibrahim al Ghazi**, γνωστός ως **Mohammed Gragn** (στα αιθιοπικά σημαίνει αριστερόχειρ).

Το τάισμα της ύαινας

Δεκατέσσερα ολόκληρα χρόνια διήρκεσε ο πόλεμος μεταξύ των Χριστιανών Αιθιόπων και των Μουσουλμάνων, με αρχηγό τον **Gragn**. Στο διάστημα αυτό η πόλη του Harrar γονάτισε οικονομικά, καθότι το εμπόριο είχε καταρρεύσει.

To 1541 ο **Mohammed Gragn** σκοτώθηκε στο πεδίο της μάχης, κοντά στη λίμνη Tana. Εκτός από αυτό το πλήγμα, την πόλη έζωσε μια νέα απειλή: η αποδημία των Oromo (Γκάλα) από το νότο. Για την αντιμετώπιση του μεταναστευτικού κύματος, ο διάδοχος και ανηψιός του εκλιπόντος, **Εμίρης Nur Ibn al-Wazir Mujahid**, το 1543 περιέκλεισε την πόλη μέσα σε τείχη, τα οποία υπάρχουν μέχρι σήμερα. Το ύψος των τειχών φτάνουν τα 5 μέτρα και το πάχος τους το 1 μέτρο, ενώ 5 μεγάλες είσοδοι εξυπηρετούσαν τους εμπόρους για τη διακίνηση των αγαθών τους.

Η είσοδος στους ξένους

ήταν απαγορευμένη, μέχρι τα τέλη του 19^{ου} αιώνα.

Τις επόμενες τρεις δεκαετίες το Harrar συνέχισε να λειτουργεί σαν μία ανεξάρτητη πόλη-κράτος. Η συστηματική καλλιέργεια του καφέ και του chat βοήθησε στην ανάπτυξη του εμπορίου, οι Χαρραρίνοι άρχισαν πάλι να ταξιδεύουν έως την Ινδία, την Αραβία και την Αίγυπτο και η μεσαιωνική πόλη εξέδωσε το δικό της νόμισμα.

Τον 17^ο και 18^ο αιώνα το Harrar έγινε σημαντικό κέντρο μελέτης του Ισλαμισμού κι έκλεισε τις πύλες του στους Χριστιανούς. Την ίδια περίοδο αναπτύχθηκε η μέχρι σήμερα ανθούσα τοπική χειροτεχνία, όπως είναι η αργυροχοΐα, η καλαθοπλεκτική και η υφαντική.

Το 1875 ο Αιγυπτιακός στρατός σκότωσε τον ηγέτη **Amir Mohammed** και εισέβαλε στην πόλη. Όνειρο της Αιγύπτου ήταν η ίδρυση της «Αυτοκρατορίας της Ανατολικής Αφρικής». Δέκα χρόνια διήρκεσε η αιγυπτιακή κατάληψη, μέχρι το 1885, οπότε ο Εμίρης **Abdullahi** κατάφερε με δυσκολία, να επαναφέρει την ελευθερία στο Harrar.

Το 1887, δύο μόλις χρόνια μετά την απελευθέρωση από τους Αιγυπτίους, ο **Ras Makonnen**, Στρατηγός και εξάδελφος του Αυτοκράτορα Menelik, και πατέρας του τελευταίου Αυτοκράτορα της Αιθιοπίας, Haile Selassie I, κατέκτησε την πόλη-κράτος του Harrar και την προσάρτησε στην Αιθιοπική Επικράτεια.

Παρ' όλη την προσάρτηση, οι Χαρραρίνοι διατήρησαν τη δική τους εθνολογική ταυτότητα, τη δική τους κουλτούρα και συνέχισαν να έχουν τη δική τους διάλεκτο.

Στα τέλη του 19^{ου} αιώνα η σιδηροδρομική σύνδεση Αντίς Αμπέμπα, Ντίρε Ντάουα, Τζιμπουτί έφερε τον οικονομικό μαρασμό του Harrar.

Όμως το υπάρχον σήμερα πολιτικό καθεστώς με το νέο Ομοσπονδιακό Σύνταγμα του 1995, ευνόησε το Harrar, το οποίο έλαβε κάποιον τύπο ανεξαρτησίας, με τη νομική αναγνώρισή του ως **πόλης-κράτους**, ανάμεσα στα 9 διαμερίσματα που συγκροτούν την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Αιθιοπίας. Φυσικά αυτό αποτελεί ένα σημαντικό ορόσημο στην ιστορία της πόλης.

Σύμφωνα με το βιβλίο «Νεοελληνες στην Ασία και Αφρική. Πρωτόποροι του Πολιτισμού», ο περιηγητής **Sawkratīs Προκοπίου**, που ταξίδεψε στην Αιθιοπία το 1905 και το 1910, μαζί με το ζωγράφο αδελφό του που ζωγράφισε τον Αυτοκράτορα Menelik, αφηγείται τις εντυπώσεις του από τη Μου-

Κορίτσια της φυλής Κότου

HARRAR – ΤΟ ΙΕΡΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΩΝ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΩΝ

σουλμανική επαρχία του Harrar. Εκεί έμεινε στο μοναδικό ευρωπαϊκό ξενοδοχείο του **Σταύρου Πλακιώτη**, από τη Σάμο.

Ο Γενικός Διοικητής του Harrar, **Ras Makonnen**, δέχθηκε με ευχαρίστηση στο γραφείο του τον περιηγητή, στον οποίο αναφέροντας ονομαστικά όλους τους εκεί εγκατεστημένους Έλληνες, είπε ότι τους θεωρεί «προσωπικούς του φίλους και ότι τους εκτιμά πολύ για τη συμβολή τους στην πρόοδο της επαρχίας του».

Το Harrar είναι γνωστό για την εξαιρετική ποιότητα του καφέ που παράγει. Στους Έλληνες οφείλεται η βελτίωση της επεξεργασίας του αρωματώδους αυτού καρπού, η καλύτερη διακίνησή του στο εσωτερικό της χώρας, κυρίως όμως η προώθησή του στο εξωτερικό.

Εμπορικοί οίκοι Ελλήνων ανέπτυξαν παράλληλα με το εμπόριο του καφέ και το εξαγωγικό εμπόριο των ακατέργαστων δερμάτων προς την Ελλάδα και την υπόλοιπη Ευρώπη.

Σημαντικός ήταν ο οίκος των τριών αδελφών **Λιθιεράτου** από την Κεφαλλονιά, με τους συνεργάτες τους.

Ένας από αυτούς ήταν ο **Ιωάννης Γερολυμάτος**, ο οποίος αργότερα ανέπτυξε τη δική του εμπορική επιχείρηση. Οι φύλαρχοι και οι κάτοικοι της περιοχής του είχαν μεγάλη εκτίμηση, γεγονός που εκμεταλλεύτηκαν οι Άγγλοι και τον διόρισαν Γενικό Πρόξενο της Μεγάλης Βρετανίας στο Harrar. Μια από τις πολλές υπηρεσίες που προσέφερε ως Πρόξενος, ήταν η δύσκολη αλλά αποτελεσματική αντιμετώπιση του δουλεμπορίου από την περιοχή του Harrar και της Σομαΐας, από όπου οι Άραβες έπαιρναν τους υγιέστερους και τους πουλούσαν στα σκλαβοπάζαρα της Μέκκας. Ας σημειωθεί ότι η πληγή του δουλεμπορίου εξαφανίστηκε περί το 1930, από τον Αυτοκράτορα Haile Selassie I.

Ήδη από τις αρχές του 20^{ου} αιώνα δύο Έλληνες γιατροί προσέφεραν τις επιστημονικές τους υπηρεσίες στην περιοχή του Harrar. Ήταν ο **Ιωάννης Κοσμάς** από την Κρήτη και ο **Ιάκωβος Ζερβός** από την Κεφαλλονιά. Ο τελευταίος, το 1915, έσωσε τη ζωή του 15χρονου Ντετζασμάτη (αργότερα Ras) και Διοικητή της επαρχίας του Harrar, Taffari Makonnen, του μετέπειτα Αυτοκράτορα Haile Selassie I. Οι περιποιήσεις και η φροντίδα του γιατρού ενέπνευσαν την εμπιστοσύνη και την ασφάλεια στον Υψηλό ασθενή, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μεταξύ των δύο ανδρών ένας άρρηκτος δεσμός σεβασμού και φιλίας, που κράτησε μέχρι το θάνατο του Ιάκωβου Ζερβού το 1956.

Η λίμνη Αραμάγια

Στο Harrar ανέπτυξαν επιχειρηματική δραστηριότητα ο **Πέτρος Βοζίκης**, ο **Σταύρος Βραχάτης**, ο **Δημήτρης Λιβιεράτος**, ο **Κωνσταντίνος Παλαιολόγος**, ο **Αναστάσιος Πλακιώτης**, ο **Νικόλαος Αποστολίδης**, ο **Ναπολέων Μεσηνέζης**, ο **Κωνσταντίνος Αγγελάκης**, ο **Νικόλαος Κουτσογιώργης**, ο **Κισσονέργης**, ο **Πέτρος Βακουντούζης**, στο κοντινό Babile ο **Γιώργης Καρανικόλας** και στην Hamaressa οι αδελφοί **Μιχαήλ** και **Αντώνης Ζέκος**.

Κλείνοντας το αφιέρωμά μου στο Harrar, θα αναφερθώ στο Γάλλο **Jean Masson**, ο οποίος το 1966 πήγε στο Harrar, προκειμένου ν' αποφύγει τη στρατιωτική του θητεία στη Γαλλία. Εκεί εδίδαξε τη γαλλική γλώσσα στα αιθιοπικά σχολεία.

Στις σημειώσεις του «**Promenade dans le Harar**» δίνει την ακόλουθη εικόνα της πόλης : Υπάρχουν τουλάχιστον 80 τζαμιά, τα περισσότερα των οποίων δεν έχουν μιναρέδες, απλά λειτουργούν ως χώροι προσευχής ή είναι μνημεία αφιερωμένα σε Μουσουλμάνους Αγίους.

Κατηφορίζοντας την κεντρική οδό της **παλιάς πόλης**, που είναι γεμάτη από καταστήματα, φθάνει κανείς στην κεντρική πλατεία Feres Magala (αγορά των αλόγων). Εκεί βρίσκεται η μεγάλη Ορθόδοξη εκκλησία Mehdane Alem (Σωτήρας του Κόσμου), την οποία έκτισε ο **Ras Makonnen**, όταν κατέκτησε την πόλη-κράτος του Harrar, το 1887. Προχωρώντας συναντά κανείς το Μεγάλο Τζαμί με τους 2 μιναρέδες, και ο δρόμος καταλήγει στην πλατεία με τα μπαχαρικά.

Από εκεί ο επισκέπτης βλέπει πάνω σε ύψωμα το όμορφο, ξύλινο, διώροφο σπίτι του Γάλλου Ποιητή **Arthur Rimbaud**, ο οποίος έζησε αρκετά χρόνια στο Harrar, και ασχολήθηκε με το εμπόριο. Λίγο πιο πέρα βρίσκεται το παλάτι του Διοικητή του Harrar, **Ras Makonnen**.

Ο δρόμος καταλήγει στην πύλη του Errer, που οδηγεί στο Ogaden, στην Djigjika και στο Babile.

Η ωραιότερη από τις πέντε πύλες είναι αυτή της Shoa, που ανοίγει στη μεγάλη πλατεία «Ras Makonnen». Από αυτήν μπαίνοντας οι Γάλλοι, οι οποίοι περπατούν μέχρι και 50 χλμ., προκειμένου να πουλήσουν τα προϊόντα τους και ν' αγοράσουν ένα κομμάτι ύφασμα, ένα μαντήλι για το κεφάλι ή ένα βραχιόλι.

Στο κέντρο της μεγάλης πλατείας ο **Ras Makonnen** καμαρώνει έφιππος.

Αλεξάνδρα Ζέκου-Γρυπάρη

Ευχαριστώ θερμά τον κ. Ηρακλή Γκρούντ, την και Ελένη Παλαιολόγου-Καμινάρη και τον κ. Σταύρο Βινιεράτο για τη συνεργασία τους.

Αν έχω παραλείψει κάποιον Έλληνα που κατοικούσε στο Harrar, ας με συγχωρέσει.

ΜΝΗΜΕΣ

Το προτελευταίο «ΚΟΝΤΑ ΣΑΣ» με τα άρθρα της Αθηνού-λας Μαραβέγια και του Νικολή Βοζίκη, αναφερόμενα στους δασκάλους και καθηγητές του σχολείου της Addis Abeba, με συγκίνησαν πολύ και μου θύμισαν τα ωραία μαθητικά μας χρόνια. Μνήμες που θέλω να μοιραστώ μαζί σας. Αρχίζω λοιπόν τι θυμάμαι:

Την πρώτη μου δασκάλα, **Φλώρα Ζαλάχα** αν και τόσο αυστηρή, πόσο .... γλύκαινε όταν έπαιζε το μαντολίνο της! Τον δάσκαλό μου **Μάρκο Ζυγάκη**, δεν σταματούσε να μας παίζει στο βιολί του, ξανά και ξανά το «*o Menouσης, o Bezύρης κι o Mεχμέτ Αγάς*» και δώστου εμείς να χορεύουμε στον ρυθμό του Κρητικού χορού. Τον **Σωτήρη Γεωργίου** που επίσης έπαιζε βιολί. Τον **Άσρατ Τατσούπελ**, όταν μια φορά ο αδελφός μου έκανε αταξία στην τάξη του έδωσε μια στην πλάτη. Ως φαίνεται όμως ήταν αρκετά δυνατή και πόνεσε πάρα πολύ το χέρι του. Βασική αιτία όμως του πόνου, που πήρε το χέρι του κυρ **Άσρατ**, ήταν ο γύψος που φορούσε ο αδελφός μου, γιατί πριν λίγες ημέρες είχε σπάσει την κλίδα του και ο γιατρός, του είχε γυψώσει όλο τον θώρακα και την πλάτη φυσικά. Δεν έρωα γιατί, τον **Ευάγγελο Σταύρου**, τα μεγάλα παιδιά τον κρυψοφώναζαν «*Tito*». Ο **Barrel** θύμωνε όταν έμπαινε στην τάξη και του λέγαμε απλά: «*bon jour Monsieur*», δεν είμαι «*votre chien*», να λέτε: «*bon jour Monsieur Barrel*». Δεν μπορώ να θυμηθώ ποιός από τους δυο καθηγητές μας, ο κύριος **Αργύρης Ζενάκος** ή ο **Σπύρος Χρονόπουλος** (ο θείος **Πίπης**) μας έλεγε «*κατί ξέρεις, κάπι δεν ξέρεις, τίποτε δεν ξέρεις*». Ο **Γιάννης Πολίτης** μας έλεγε συχνά «*να πορεύεστε πάντα: ευθεία και προς τα άνω*» και μας ζωγράφιζε ένα βέλος προς τα επάνω στον μαυροπίνακα. Και τέλος να αναφερθώ στον Γυμνασιάρχη μας **Νικόλαο Δράκο**. Κάθε άλλο παρά «*Δράκος*» ήταν, ούτε στο μπού αλλά ούτε και στην αγριάδα. Ήταν αυστηρός, ζητούσε πειθαρχία, αλλά κατά βάθος, ήταν ένας γλυκύτατος, πονόψυχος άνθρωπος. Μια φορά το 1958, ήρθε στην Addis Abeba ο Γεώργιος Βογιατζής, τότε Υπουργός

Γυμνασιάρχη μας **Νικόλαο Δράκο**. Κάθε άλλο παρά «*Δράκος*» ήταν, ούτε στο μπού αλλά ούτε και στην αγριάδα. Ήταν αυστηρός, ζητούσε πειθαρχία, αλλά κατά βάθος, ήταν ένας γλυκύτατος, πονόψυχος άνθρωπος. Μια φορά το 1958, ήρθε στην Addis Abeba ο Γεώργιος Βογιατζής, τότε Υπουργός

Παιδείας. Θα επισκεπτόταν και το σχολείο μας. Φώναξε λοιπόν ο Γυμνασιάρχης τις τρεις της έκτης τάξης, την Ελενίτσα Αλεξανδράκη, την Λιλίκα Λεντάκη και εμένα και μας λέει: «Όπου νάναι έρχεται ο υπουργός, πηγαίνετε στο γραφείο μου, καθαρίστε το, ξεσκονίστε το, συμαζέψτε το». Τρέξαμε λοιπόν οι τρεις χάριτες, ανασκουμπωθήκαμε γρήγορα-γρήγορα και κάναμε το γραφείο, σαν να είχε περάσει ο άσπρος σίφουνας. Το γραφείο πεντακάθαρο, δεν είχε επάνω ούτε ίχνος σκόνης, μα ούτε και τίποτε άλλο εκτός από κάνα στυλό, κάνα μολύβι, ένα μπλόκ και ένα ανθοδοχείο με λουλούδια, ότι άλλο υπήρχε επάνω στο γραφείο το είχαμε καταχωνιάσει μέσα στα συρτάρια και στο ντουλάπι. Ευχαριστημένες που τελειώσαμε έγκαιρα, κατεβήκαμε κάτω, βρήκαμε τον Γυμνασιάρχη και μας ρώτα «*όλα έτοιμα;*» «*γαννανται*» απαντάμε. «*Ε, πάμε να δούμε*» μας λέει. Ανεβαίνουμε επάνω και με το που το βλέπει μόνο που δεν του ήρθε κόλπος. «*Βρε αθεόφιοβες τι κάνατε εδώ;*» που είναι τα χαρτιά μου, που είναι τα γραπτά μου;» «*Μα κύριε Γυμνασιάρχα, τα βολέψαμε όλα μέσα στα συρτάρια σας, δεν πετάξαμε τίποτε*» του απαντήσαμε. «*Καλά, καλά, δεν πειράζει, θα τα βγάλουμε τώρα έξω*». Εμείς, μεινάμε άφωνες! Και τότε μας εξήγησε. «*Πρέπει, νοικοκυρούλες μου, να ξέρετε πως μόνο ένας άνθρωπος που δεν εργάζεται και είναι τεμπέλης, έχει ένα τέτοιο γραφείο. Ενώ αυτός που εργάζεται, δεν μπορεί να έχει τακτοποιημένο γραφείο. Για να μην με περάσει λοιπόν, ο κ. Υπουργός για τα εμπόδη, θα το γεμίσουμε με χαρτιά και βιβλία να δει ότι εδώ δουλεύουμε!*» Μας κοίταξε τρυφερά, μας χτύπησε στις πλάτες και από κάτω μας ειδοποίησαν ότι ο κ. Υπουργός έφτασε.

Διδάγμα: «Όταν βλέπουμε ένα σπίτι ακατάστατο, δεν είναι, γιατί η νοικοκυρά είναι τεμπέλα, αλλά γιατί είναι πολυάσχολη!!!»

Να είστε πάντα ΟΛΟΙ ΣΑΣ καλά.

Αγγελική Κατακαλέα-Οριώτη

Αιθιοπικό Εορτολόγιο (Απρίλιος - Σεπτέμβριος 2014)

18 Απρίλιου (10 Μιγιαζιγιά 2006): Μεγάλη Παρασκευή (Σικλέτ Αρμπτ)

20 Απρίλιου (12 Μιγιαζιγιά 2006): Πάσχα (Φασικά)

5 Μαΐου (27 Μιγιαζιγιά 2006): Επέτειος της απελευθέρωσης της Αιθιοπίας από τους Ιταλούς και της επιστροφής του Αυτοκράτορα Χάιλε Σελάσιε Α' στην Αντίς Αμπέμπα το 1941. Εορτάζεται πλέον ως «*Επέτειος των Αιθιόπων Πατριωτών*» (Γιε Αρμπενιότς Μετασεμπιά)

28 Μαΐου (20 Γκενεμπότ 2006): Επέτειος της ανατροπής του Ντέργκ το 1991 (Ντέργκ Γιεουεντεκεμπέτ Κεν)

22 Αυγούστου (16 Νεχασιέ 2006) : Κοίμηση της Θεοτόκου (Φιλσιτά Μαριάμ)

11 Σεπτεμβρίου (1 Μεσκερέμ 2007): Πρωτοχρονιά (Ινκουτατάρ)

27 Σεπτεμβρίου (17 Μεσκερέμ 2007) : Ανεύρεση του Τιμίου Σταυρού (Γιε Μεσκέλ Μπεάλ)

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

Παρακαλούμε τα μέλη του Συλλόγου να σημειώσουν ότι ο τραπεζικός λογαριασμός του Συλλόγου είναι στην **ALPHA BANK**, στην οποία πρέπει να κατατίθενται οι συνδρομές και οι δωρεές.

Ο αριθμός του λογαριασμού είναι: **473-00-2002005883**

- Η ετήσια συνδρομή είναι 30 Ευρώ.
- Η εγγραφή για νέα μέλη είναι 15 € εφάπαξ συν η ετήσια συνδρομή.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΘΕΤΕΣ ΝΑ ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΝ ΑΠΑΡΙΤΗΤΩΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ τους ΣΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ και να

ενημερώνουν τηλεφωνικώς τον Ταμία κ. Θεόδωρο Καλοπαναγιώτη ή κάποιο άλλο μέλος του Δ.Σ.

- Από το εξωτερικό, μπορούν να γίνουν εμβάσματα προς τον Σύλλογο στην ALPHABANK, Athens, Greece.

- Beneficiary: Syllogos Ellinon Etiopias

- IBAN: GR 80 0140 4730 473002002005883

- SWIFT ADDRESS (BIC): CRBA GR AA

- Επιταγές μπορούν να σταλούν ταχυδρομικώς στο όνομα του Συλλόγου προς: SYLLOGOS ELLINON ETIOPIAS

Υπόμνηση – Έκκληση

Το Δ.Σ. του Συλλόγου παρακαλεί τα μέλη να πληρώσουν τις συνδρομές που οφείλουν. Δυστυχώς, έχουμε μείνει πολύ λίγοι και οι συνδρομές και οι δωρεές είναι πλέον τα μοναδικά έσοδα του Συλλόγου. Όσοι οφείλουν συσσωρευμένες συνδρομές παλαιών ετών, ας επικοινωνήσουν με το Δ.Σ. ώστε να θρεθεί μία λύση για την τακτοποίησή τους.

Οι εκδηλώσεις που έγιναν

Αιθιοπικός Μπουφές

Το μεσημέρι της Κυριακής, 11 Μαΐου 2014, είχαμε Αιθιοπικό φαγητό στο γνωστό μας από την εποχή του Γιώργου Πυλιάτη εστιατόριο **AXUM**, στην οδό Δροσοπούλου. Η ποικιλία και η ποιότητα του μπουφέ, που είχαν ετοιμάσει οι τωρινές ιδιοκτήτριες **Τίνα** και **Μπέτη**, άφησαν πολύ ευχαριστημένα τα σχεδόν 60 άτομα που είχαν συγκεντρωθεί.

Απογευματινός καφές και διάλεξη

Την Κυριακή, 1^η Ιουνίου 2014, συγκεντρωθήκαμε στο Ξενοδοχείο Αμαλία, στην Πλατεία Συντάγματος, για απογευματινό καφέ. Παρά το γεγονός ότι την εκδήλωση αυτή την είχαν ζητήσει πολλά μέλη του Συλλόγου αμεσώς μετά την επιτυχημένη κοπή της Βασιλόπιτας, στον ίδιο χώρο, τον περασμένο Φεβρουάριο, αυτοί που προσήλθαν ήσαν πολύ λίγοι. Αποδημώθηκαν όμως με το παραπάνω διότι αυτή τη φορά ο «απογευματινός καφές» συνοδεύτηκε από μία πολύ ενδιαφέρουσα διάλεξη από την κ. **Αγγελική-Ινέτζη Κ. Δημητρακάκη**, (αντί του κ. Μιχάλη Παπαχαραλάμπους που είχαμε προαναγγείλει, ο οποίος είχε ένα απρόβλεπτο κώλυμα).

Η κυρία Δημητρακάκη, είναι Ειδική Καρδιολόγος-Εντατικολόγος και έχει εξειδικευθεί στην Καρδιολογία στο Hammersmith Hospital (Imperial College) στο Λονδίνο. Εκτός από το ιδιωτικό της ιατρείο, εργάζεται στο Νοσοκομείο Metropolitan και είναι Επιστολικός Συνεργάτης στην κλινική «Ορθοβιοτική». Μας μίλησε για τις παθήσεις της καρδιάς και τα προληπτικά μέτρα που συνιστώνται, πρόβαλε διαφωτιστικές διαφάνειες και εστίασε ιδιαίτερα την τόσο χρήσιμη ενημέρω-

σή της στην εκτός νοσοκομείου ΚαρδιοΑναπνευστική Αναζωογόνηση («ΚΑΡΠΑ»). Ευχαριστούμε και πάλι την κ. Δημητρακάκη. Αν κάποιος αναγνώστης θέλει να επικοινωνήσει μαζί της, μπορεί να μας τηλεφωνήσει. (Για ευνόητους λόγους, δεν δημοσιεύουμε την διεύθυνση και τα τηλέφωνά της).

Βραδιά Αιθιοπικής Μόδας

Άλλη μία φορά, οι αδελφές **Τσεχάϊ** και **Έλσα**, ιδιοκτήτριες του Αιθιοπικού εστιατορίου **Latibela**, οργάνωσαν μία βραδιά Αιθιοπικής μόδας το Σάββατο, 7 Ιουνίου, στο Ξενοδοχείο Royal Olympic. Ο κόσμος είχε την ευκαιρία να θαυμάσει μοντέρνες εκδοχές παραδοσιακών Αιθιοπικών ενδυμάτων και να χειροκρότησει με ιδιαίτερο ενθουσιασμό τα μικρά μανεκέν που παρουσίασαν τα παιδικά ρούχα. Η επιτυχημένη επίδειξη συνοδεύτηκε με τον πάντα νόστιμο Αιθιοπικό μπουφέ.

Το «Κοντά σας» σε DVD

Όπως σας έχουμε ήδη πληροφορήσει, ο **Νίκος Μωραΐτης** είχε την έμπνευση να συγκεντρώσει σε δύο DVD τα πρώτα 100 τεύχη του «Κοντά σας» και να τα προσφέρει στο Σύλλογο. Για άλλη μία φορά τον ευχαριστούμε γι' αυτή την πολύτιμη συμβολή του στη διατήρηση της Ιστορίας του Συλλόγου με μία ιδιαίτερα προσεγμένη δουλειά και ένα καλαίσθητο αποτέλεσμα.

Ηδη το πρώτο DVD, με τα πρώτα 50 τεύχη του «Κοντά σας», είναι έτοιμο προς διάθεση. Όποιος ενδιαφέρεται να το αγοράσει παρακαλείται να επικοινωνήσει με το Δ.Σ.

Αναγνώριση του έργου του Καθηγητή Άλκη Σ. Μαγδαληνού

Στο «Κοντά σας» αρ. 96, είχαμε γράψει για το σημαντικό βιβλίο του **καθηγητή Άλκη Σ. Μαγδαληνού «Management: a Holistic Value Chain Approach»**, το οποίο είχε μόλις εκδοθεί. Η αναγνώριση της αξίας του βιβλίου ήταν καθολική. Την κορωνίδα αποτέλεσε μία επιστολή του κ. Nitin Nohria, κοσμήτορα του διάσημου Harvard Business School, όπου είχε σπουδάσει ο κ. Μαγδαληνός. Στην επιστολή, ο κ. Nohria συγχαίρει τον κ. Μαγδαληνό όχι μόνο για το συγκεκριμένο βιβλίο αλλά και για το σύνολο του επιτυχούς έργου του και για τη διακεκριμένη σταδιοδρομία του. Από την πλευρά μας, εκφράζουμε τη χαρά μας γι' αυτή τη δίκαιη αναγνώριση από τον επικεφαλής μας παγκοσμίου φήμης σχολής ενός εκ των γνωστότερων πανεπιστημίων.

NXB

Άλλη μία απώλεια του Ελληνισμού της Αφρικής

Γρηγόρης Καποκάκης

Μόλις τρείς μήνες μετά το θάνατο του Προέδρου του Συλλόγου Αιγυπτιωτών Ελλήνων Σουέζ και Πορτ Τεουφίκ, οι Αιγυπτιώτες, και μαζί τους όλοι οι Έλληνες της Αφρικής, έχασαν άλλον έναν δυναμικό εκπρόσωπό τους, τον γνωστό δημοσιογράφο **Γρηγόρη Καποκάκη**.

Είχε γεννηθεί στην Ισμαηλία το 1950 και μεγάλωσε στο Κάιρο, όπου αποφοίτησε από την Αμπέτειο Σχολή. Ξεκίνησε τη σταδιοδρομία του στην Ελληνική εφημερίδα του Καΐρου «Φως», ενώ εργάστηκε παράλληλα ως παρουσιαστής δημοσιογράφος στο Ελληνικό πρόγραμμα του Ραδιοφωνικού σταθμού της Αιγυπτιακής Τηλεόρασης.

Στην Ελλάδα, όπου εγκαταστάθηκε τα τελευταία 20 χρόνια, δούλεψε στον «Αθήνα 9.84», στον οποίο ήταν υπεύθυνος και για το Αραβόφωνο πρόγραμμα. Εκείνο όμως για το οποίο οι Έλληνες απόδημοι θα τον θυμούνται περισσότερο είναι οι εφημερίδες που εξέδωσε, με τα χαρακτηριστικά ονόματα (και την ανάλογη ύλη): «Το Φως των Αιγυπτιωτών», «Το Φως της Αφρικής» και «Το Φως της Ομογένειας». Συμμετείχε στις δραστηριότητες όλων των σωματείων των Ελλήνων της Αφρικής και προσέφερε σημαντικές υπηρεσίες στην Ομοσπονδία Σωματείων Ελλήνων Αφρικής (ΟΣΕΑ).

Δυστυχώς, η υγεία του είχε κλονιστεί εδώ και πολύ καιρό και πέρασε δύσκολες ώρες, ιδίως τα τελευταία πέντε χρόνια, κατά τα οποία χρειάστηκε να νοσηλευτεί συχνά στα νοσοκομεία. Απεβίωσε σε ηλικία 64 ετών, στις 12 Ιουνίου 2014. Είχε μία τελευταία χαρά: Τον Δεκέμβριο 2013, σε μία μεγάλη εκδήλωση για τα 80 χρόνια του Συνδέσμου Αιγυπτιωτών Ελλήνων (ΣΑΕ), την οποία τίμησε με την παρουσία του ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόδωρος Β', ο ΣΑΕ του απένειμε ένα αναμνηστικό μετάλλιο, σε αναγνώριση της προσφοράς του προς τους απόδημους Έλληνες και τους επαναπατρισθέντες. Ήταν μία τιμή, την οποία είχε κερδίσει επάξια.

NXB

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ...**ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΝΤΕΜΠΙ ΝΤΟΛΟ**

...Η πόλη του Ντέμπι Ντόλο βρίσκεται στη Δυτική Αιθιοπία, κοντά στα σύνορα με το Σουδάν και σε υψόμετρο 1827 μέτρων από την επιφάνεια της θάλασσας. Έχει 30.000 κατοίκους, με διαφορετικό όμιας, σε σύνθεση θρησκεύματος, πλήθυσμο από άλλες πόλεις της Αιθιοπίας. Το 58% είναι Προτεστάντες, το 31% είναι Ορθόδοξοι, το 2% είναι Καθολικοί και το υπόλοιπο 9% είναι Μουσουλμάνοι. Ανήκει στην Διοικητική Περιοχή της Ορομίας.

...Οι πρώτοι Έλληνες κάτοικοι της πόλης ήρθαν μέσω του Σουδάν. Οι περισσότεροι ασχολήθηκαν με το εμπόριο του καφέ, μια και η περιοχή είναι ένας από τους σημαντικότερους παραγωγούς καφέ στην χώρα. Στην πόλη ζούσαν 30 Ελληνικές οικογένειες.

...Το 1948 ιδρύθηκε η Ελληνική Κοινότητα του Ντέμπι Ντόλο, με βασικό σκοπό τη λειτουργία Ελληνικού Δημοτικού Σχολείου. Ήθελαν τα παιδιά τους, να αποκτήσουν την Ελληνική παιδεία. Προχώρησαν αμέσως, στην ενοικίσηση διώρου φου οικήματος, όπου στο ισόγειο λειτουργούσε το μονοτάξιο Δημοτικό σχολείο και στον όροφο διέμενε, ο εκάστοτε δάσκαλος.

...Λόγω έλλειψης Ιερού Ναού, οι θρησκευτικές τελετές, όπως γάμοι και βαπτίσεις, γίνονταν στην αίθουσα του σχολείου. Για την τέλεση ενός γάμου, ερχόταν Ιερέας από την Αντίς Αμπέμπα. Με την ευκαιρία αυτή, οι Έλληνες κάτοικοι της πόλης βάφτιζαν τα παιδιά τους. Πολλά παιδιά, βαπτίσηκαν σε μεγαλύτερη από τη συνηθισμένη ηλικία.

...Μέχρι την αναγνώριση του σχολείου από το Ελληνικό Υπουργείο Παιδείας και την αποστολή δάσκαλου, την Ελληνική γλώσσα μάθαινε στα παιδιά ο Έλληνας κάτοικος της πόλης, Παναγιώτης Σκούργιαλης. Αργότερα διατέλεσε ψάλτης του Ιερού Ναού του Αγίου Φρουμεντίου, στην Αντίς Αμπέμπα. Είναι εντυπωσιακό το γεγονός ότι, με τη λειτουργία του σχολείου, ήρθαν ως μαθητές και παιδιά μεγαλύτερης ηλικίας από αυτήν που έχουν οι μαθητές ενός Δημοτικού Σχολείου.

...Ο πρώτος δάσκαλος που δίδαξε εκεί ήταν ο Μάρκος Ζυγάκης, αργότερα ήρθε και η σύζυγος του Κατερίνα, που ασχολήθηκε με τα νήπια. Οι επόμενοι δάσκαλοι, ήταν ο Αθανάσιος Αποστολόπουλος, ο Γιάννης Ηλιόπουλος, ο Μπουσκούτας, ο Χαρίλαος Φίτσιος και ο Μπογέας. Αξίζει να αναφερθεί ότι ο Μάρκος Ζυγάκης, διοργάνωνε θεατρικές παραστάσεις κατά τη διάρκεια των εθνικών εορτών, που τις παρακολουθούσαν και οι Αιθίοπες κάτοικοι της πόλης.

...Πολλές οικογένειες, μετά την αποφοίτηση των παιδιών τους από το Δημοτικό Σχολείο, τα έστειλαν να συνεχίσουν τις σπουδές τους στο Ελληνικό Γυμνάσιο του Χαρτούμ και στο Ελληνικό Γυμνάσιο της Αντίς Αμπέμπα. Μέχρι τη λειτουργία του Κοινοτικού Οικοτροφείου, οι μαθητές φιλοξενούντο, ως οικότροφοι, από Ελληνικές οικογένειες που ζούσαν στην Αντίς Αμπέμπα.

...Στο Ελληνικό Γυμνάσιο της Αντίς Αμπέμπα, ήρθαν τα παιδιά του Βασίλη Βλαχόπουλου, του Μανώλη Κατσαρού, του Δημήτρη Βαλεντή, του Ανδρέα Χαρμανή, του Νικόλα Ράπτη, του Θεόδωρου Πληθίδη, του Γεράσιμου Καλογεράτου, του Ξενοφώντα Παπακωνσταντίνου, του Πέτρου Δημητρίου και του Γιάννη Τυροπώλη.

...Οι μαθητές που αποφοίτησαν από το Ελληνικό Γυμνάσιο και συνέχισαν τις σπουδές τους, σε Ανώτερες και Ανώτατες σχολές, με την ανάλογη ειδικότητα, είναι οι παρακάτω :

Η **Πηγελόπη Κατσαρού**, Παιδίατρος, διατηρούσε Ιατρείο στην Καλογρέζα, η **Στέλλα Βλαχόπουλου**, Σχόλη Καλών Τεχνών, ζει και εργάζεται στην Αιθιοπία, ο **Νικήτας Βαλεντής**, Ιατρός Ακτινολόγος, η **Μαρία Κατσαρού**, Φαρμακοποιός, διατηρούσε Φαρμακείο στην Κυψέλη, ο **Αναστάσιος Χαρμανής**, Ηλεκτρονικός, διατηρεί εταιρία Ηλεκτρονικών Υπολογιστών, ο **Πολύβιος Βαλεντής**, Γεωπόνος, σπούδασε στο Πανεπιστήμιο του Ναϊρόμπι και ο Αρχιμανδρίτης **Φρουμέντιος**, της Ιεράς Μητροπόλεως Κυθήρων και Αντικυθήρων, κατά κόσμον **Δημήτριος Δημητρίου**, Θεολογική Σχολή.

...Τις πληροφορίες για τη συγγραφή του παραπάνω άρθρου, μας τις έδωσαν, η Πηγελόπη Κατσαρού, ο Αναστάσιος Χαρμανής και η Σταματία Βαλεντή.

Σταύρος Ε. Βινιεράτος

Σημ: Η ΝΕΑ ηλεκτρονική διεύθυνση της στήλης, με ειδήσεις, φωτογραφίες και Videos είναι: <http://www.xereteoti.com>

Δυσάρεστα**Εφυγαν από κοντά μας**

- Η **Μαίρη Μαγδαληνού** από την Αντίς Αμπέμπα
- Η **Καλυψώ Μαριανού** από το Τζιμπουτί
- Η **Αννα Μανταλίδη** (Λαγκούση) από τη Ντιρεντάουα
- Ο **Τζουζέπε Αντονάτσι** από το Χάραρ, στη Ρώμη όπου έμενε
- Η **Αγγελική Λιθιεράτου-Αντονάτσι** από το Χάραρ, στην Αντίς - Αμπέμπα
- Η **Μαρία Περνιεντάκη** από την Αντίς Αμπέμπα
- Ο **Λουκάς Μιδούχας**, γιος του Αντώνη Μιδούχα από την Αντίς - Αμπέμπα
- Ο **Βαγγέλης Μπαττάς** από το Τζιμπουτί
- Η **Ολγα Χρήστου** από την Αντίς Αμπέμπα
- Ο **Δημήτρης Θωμάτος** από την Αντίς Αμπέμπα
- Ο **Ανδρέας Καθθαδίας** από την Αντίς Αμπέμπα

Δωρεές

Στη μνήμη του **Ανδρέα Καθθαδία**, δωρεές μας έκαναν από:

- **Ριχάρδος και Χριστίνα Ποθάσκη**
- **Νικόλαος και Σίση Βοζίκη**

ΕΔΩ ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

Νικόλαος Βοζίκης	210 9812717
Fax:	210 9883527
Γεώργιος Βαλλιανάτος	210 8328831
Σταύρος Διαμάντας	694 9192914
Ουρανία Γανωτάκη-Κωστάκη	210 8814359
Θεόδωρος Καλοπαναγιώτης	210 6831945
Γεώργιος Μητσόπουλος	210 7242930
Λελέτα Σελάσιε	693 2658658
Παναγιώτης Στεφανίδης	210 8981728
Φώφη Καρδοβίλλη	210 8035350

Λάβαμε την ακόλουθη επιστολή από τον κ. Ηρακλή Γκρούς :

Σχετικά με το άρθρο «Οι Μαθητές από τη Ντίρε Ντάουα» που δημοσιεύτηκε στη στήλη ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ, θέλω να προσθέσω τα παρακάτω:

Για την κατασκευή του κτιρίου της νέας πτέρυγας του Δημοτικού Σχολείου της Ντίρε Ντάουας, τα σχέδια και την μελέτη έκανε ο Ντίνος Παπαστηλίοπουλος, Πολιτικός Μηχανικός της Οικοδομικής Εταιρείας του Αθανασίου Μίχου και κατέθεσε την καλύτερη προσφόρα. Ο Αντώνης Βαγγελάτος ήταν ακριβότερος. Προκειμένου όμως, να αναλάβει την εργολαβία ο Α. Βαγγελάτος, την διαφορά κάλυψε ο Σπύρος Λιβιεράτος.

Αυτά τα στοιχεία διέθετα, επειδή είχα τις προσφορές και των δύο. Βάσει αυτών έδωσα και τη δική μου προσφορά και πραγματοποίησα την ηλεκτρολογική εγκαταστάση του κτιρίου.

Ας σημειωθεί, ότι το παλαιό κτιρίο χρησίμευε ως προσωρινή εκκλησία, εκεί ετελούντο λειτουργίες και μιστήρια εως την ανέγερση του Ναού της Αγίας Τριάδος. Αργότερα οι χώροι του κτιρίου ενοικιάστηκαν και χρησιμοποιήθηκαν σαν κατοικίες. Σε ένα τμήμα του κτιρίου βρισκόταν και η κατοικία του Παναγή Φιλιππάτου.

Ηρακλής Γκρούς